
SAKRAMENTSFÖRVALTNING AV PREDIKANT

BAKGRUND

Roseniusföreningen i Stockholm har ställt frågan till Lärörådet om sakramentsförvaltning av predikant. Lärörådet har behandlat frågan vid sammanträden den 16 juli 2021, 15 februari och 24 oktober 2022, för att sedan anta det vid sammanträdet den 24 oktober.

FRÅGESTÄLLNING

I Roseniusföreningen har en fråga kommit upp om föreningens anställda predikant skulle kunna ges ansvar för sakramentsförvaltning inom ramarna för föreningens gudstjänstverksamhet.

LÄRORÅDETS SVAR

Lärörådet bejakar i första hand fortsatt användning av bekännelsestroga präster från andra evangelisk-lutherska sammanhang, men ser inte några principiella, teologiska hinder för att en predikant i den lokala gemenskapen skulle kunna förvalta sakramenten. Lärörådet vill betona att behovet som framkommer i skrivelsen från Roseniusföreningen är lokalt och att lösningen därför bör vara lokal. Dessutom vill Lärörådet framhålla vikten av att den lokala gemenskapen går försiktigt fram så att en eventuell förändring av praxis inte orsakar oro, strid eller splittring i föreningen.

KORTFATTAD DISKUSSION

År 2014 publicerade Lärörådet dokumentet ”Predikantens ställning i Ordets tjänst”, som innehåller 17 teser om förkunnelsen predikantuppdraget. I de sista tre teserna berörs även frågan om sakramentsförvaltning, vilka har särskilt tillämpning i det aktuella fallet. De återges nedan.

15. Predikantkallelsen har inte inneburit en kallelse att också tjäna som förvaltare av sakramenten, men sakramentsförvaltningen ligger i princip inom Ordets tjänst. Vissa predikanter har också lokalt kallats till dessa uppgifter.

16. Som missionsorganisation är evangeliets förkunnelse vår viktigaste uppgift, och ska så vara, men när andra strukturer för pastoral omsorg och kyrkliga verksamheter saknas kan det också främja evangeliets sak att lösa sådana uppgifter inom ramen för en missionsförening eller missionsorganisation. Förutsättningarna ser olika ut på olika platser i Sverige och därför kan också lösningarna se olika ut. Viktigt är dock att allt görs i enlighet med Guds ord och den evangelisk-lutherska bekännelsen.

17. Pragmatik innebär inte oordning, och därför skulle ELM för de predikanter som man i sådana fall lokalt i ELM-sammanhang vill använda till sakramentsförvaltning, stå till tjänst med struktur, utbildning och stöd. Samtidigt bejakar vi i första hand fortsatt användning av bekännelsestroga präster från andra evangelisk-lutherska sammanhang och önskar att ELM inte agerar så att man distanserar sig från andra kristna utan vinnlägger sig om att bevara den kristna enheten, så långt detta är möjligt. (Joh 17; 1 Kor 14:33a; Ef 4:3-6)

Den kyrkliga ordningen, med vigda präster som sakramentsförvaltare, är god men den är samtidigt en praxis som har vuxit fram i kyrkans historia. Man begår ingen synd genom att avvika från ordningen om det finns

goda skäl för det. I väckelsens historia har man särskilt betonat det allmänna prästadömet och att det är Ordet som är den verkande kraften – inte ämbetsbäraren. Samma övertygelse är fortfarande giltig.

Lärorådet vill betona att behovet, som framkommer i skrivelsen från Roseniusföreningen, är lokalt och att lösningen därför bör vara lokal. Nattvarden har alltid firats i den lokala församlingssamfundet och så bör det vara också fortsättningsvis. Om Roseniusföreningen väljer att låta en predikant förvalta sakramenten bör det vara i den lokala gemenskapen så länge behovet finns och inte kan mötas på annat sätt än genom den anställdes predikants förmedling.

ELM vill gärna bistå med struktur, utbildning och stöd i den händelse att Roseniusföreningen utser en eller flera predikanter till att förvalta sakramenten.

Kristet ledarskap är ett tjänande ledarskap. Det bör dessutom vara ett delat ledarskap. ”Bättre två än en”, som det heter i Predikaren (4:9-12), och Lärorådet vill därför uppmuntra Roseniusföreningen att överväga att kalla två lokala predikanter till sakramentsförvaltare om man väljer att kalla en.

I ELM, och mer generellt i väckelsetider, har det ofta rått frihet vad gäller sakramentsförvaltningen. Predikanter har på olika platser förvaltat sakramenten lokalt när behovet har uppstått och så har man även gjort på missionsfälten. Däremot har dessa sakramentsförvaltare inte burit med sig uppgiften till andra gemenskaper än den lokala.

Lärorådet vill slutligen uppmana Roseniusföreningen att vara varsam i hanteringen av frågan så beslutet inte skapar spänning och konflikt i gemenskapen. Att utomstående reagerar är väl sin sak, men det är viktigt att bevara friden i den lokala gemenskapen.

Antagen vid Lärorådets sammanträde 2022-10-24

Daniel Ringdahl, ordf.

Erik J Andersson

Peter Henrysson

Henrik Nilsson